

[Retoft.]

medlem hr. Aksel Larsens standpunkt, jeg ønskede at få at vide, når det gælder militærudgifterne, behøvede jeg ikke at spørge. Det har jeg erfaret til trivialitet ved alle afstemninger, når vi har vedtaget finanslovsforslaget.

Til det ærede medlem hr. Poul Møller en lille bemærkning. „Efter os kommer syndfloden“ er der allerede svaret på. Jeg tror nu ikke, det var Ludvig den Femtende, der startede med det; det blev udtalt af en helt anden, en fornem dame ved det franske hof, så vidt jeg husker. Hvis jeg husker forkert, kan det ærede medlem rette mig; man skal være forsigtig med at citere.

Ligeså vil jeg gerne sige til det ærede medlem hr. Iver Poulsen, at dette med den fattige mands snaps o. s. v. kan i hvert fald ikke henføres til den nuværende regering; jeg hørte det allerede ved et af mine første vælgermøder i 1908, og jeg tror ikke, den nuværende regering havde noget med det at gøre.

Alfred Bøgh: Jeg skal heller ikke forlænge debatten ret meget; jeg har på fornemmelsen, at det kun vil blive gentagelser i det uendelige, og derfor har jeg kun nogle ganske få bemærkninger.

Jeg sagde før — og det lagde jeg mærke til at den højtærede finansminister havde hørt — at mit parti selvfølgelig var parat til at dække statens nødvendige udgifter, men den højtærede finansminister må da vist også finde det rimeligt, når vi hidtil ikke har haft tilstrækkeligt grundlag for at bedømme, om dette var rigtigt eller ej, og om der ikke var muligheder andre steder, at vi beder om at få et sikrere grundlag, inden vi tager afgjort stilling. Det har vi savnet i det udvalg, der behandler udskrivningslovsforslaget, og har for så vidt bedt om det og ikke fået det. Jeg synes også, det fremgik af det, den højtærede finansminister sagde, selv om han var lidt forsigtig, at muligheder er der dog i de eksisterende love og i den indtægtsstigning, der ganske givet har været, for, at en hel del af disse penge kommer ind af sig selv. Dernæst vil jeg gerne sige, at jeg er ikke så lidt i tvivl om, hvorvidt det er den rigtige måde at tage dem på, hvis det viser sig, at der skal øgede indtægter til. Jeg mener i hvert

fald, det er uomtvisteligt, at det pristalssystem, vi har haft hidtil, har vist meget, meget store svagheder, og jeg ville hilse med stor glæde, hvis det endelig kunne gå op for befolkningen, at det har så store svagheder, at man næsten må henstille til medlemmerne af folketinget, om de ikke i forhandling med organisationer o. s. v. kunne finde frem til et andet system. Jeg vil gerne spørge den højtærede finansminister: vil disse nye afgifter indvirke på pristallet, således at man risikerer, at de i sig selv fører en ny portion med sig? Vi har jo set, hvor lidt der skal til, og hvor urimeligt det kan være, at små ting kan påvirke pristallet, så der atter skal pumpes en milliard, eller hvor meget ved jeg, ud i samfundet. Vi så det i sommer, da man forsøgte at regulere på det med indførte kartofler i stedet for dem fra Samsø; sukkerprisen satte man ned, selv om den steg ude i verden; og gud ved, hvilke manipulationer der i øvrigt har været foretaget i det skjulte netop for at undgå, at pristallet skulle stige på grund af bagateller.

Jeg tror, det er en ting, vi må underkaste en dyberegående behandling, og jeg synes, lejligheden nu er der til at dykke dybere ned i problemet. Jeg skal ikke gøre flere bemærkninger; men skal vi ind på enkeltheder og tale om cigaretrykningens indvirkning på helbredet, så må jeg sige, at det synes jeg er småting i denne relation.

Poul Møller: Den højtærede finansminister tog ganske rigtigt ved fremsættelsen af finanslovsforslaget i efteråret et forbehold over for den situation, at januarpristallet skulle stige, det skal jeg erkende. Men ministeren sagde også — det står i Folketings-tidende 1963-64, sp. 1233 — at hvis pristallet skulle stige,

„må man forvente en merindtægt på forbrugsafgifterne, som til en vis grad opvejer statens merudgift til regulerings-tillæggene.“

Det vil altså sige, at vor betragtning er rigtig, at uden disse love vil statens indtægter stige; helt bortset fra, hvilken stigning der kan komme i de direkte skatter, vil vi uden forhøjelse af forbrugsafgifterne få større indtægter af forbrugsafgifterne, når lønningerne stiger. Vi måtte altså se på et helt nyt skøn for at kunne vurdere, hvorvidt regeringen har brug for disse love.